

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317215779
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4317215779.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. V., H. XXX, o zaplatenie 2.910,30 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 22. novembra 2018, č. k. 5Csp/244/2017-130, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí žaloby a výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Levice (ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 22. novembra 2018, č. k. 5Csp/244/2017-130 konanie čiastočne zastavil do sumy 1.408,82 Eur s príslušenstvom (prvý výrok).

1.2. Žalobu zamietol (druhý výrok).

1.3. Žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi (tretí výrok).

2.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka a. s. podala na súd žalobu, ktorou sa domáhala proti žalovanému zaplatenia sumy 2.910,30 Eur s príslušenstvom, ktorú odôvodnil tým, že so žalovaným ako dlžníkom dňa 15.11.2004 uzatvoril zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa zaviazal mu poskytnúť kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX, pričom žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 23,76 %.

2.2. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.194,98 Eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 39,83 Eur. Následne v zmysle dohodnutých podmienok si žalovaný neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu, pričom pred odstúpením na vymáhanie právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 21.11.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.10.2017 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.910,30 Eur. Konečný dlh žalovaného tak predstavoval sumu vo výške 2.910,30 Eur.

3.1. O podanej žalobe bolo rozhodnuté platobným rozkazom zo dňa 13.02.2018, proti ktorému podal žalovaný odpor v zákonnej lehote, v dôsledku čoho súd uznesením zo dňa 01.08.2018 platobný rozkaz zrušil a vo veci nariadil pojednávanie.

3.2. V podanom odpore žalovaný uviedol, že je invalidný dôchodca, pričom si je vedomý, že žalobcovi dlhuje časť uplatnenej sumy, avšak nie je v jeho silách splatiť celú sumu. V čase keď žiadal o úverovú kartu Triangel, bol práce schopný zdravý človek a potreboval financie s tým, že ich vedel splácať viac ako 10 rokov s kompletným súborom poistenia. Tento súbor poistenia si platil s vedomím, že ak sa časom zmení jeho zdravotný stav, poprípade príde strata zamestnania, smrť alebo invalidita, tak v tom čase sa bude plniť z titulu poistnej zmluvy, čo sa však nestalo. Následne po určitom čase sa jeho zdravotný stav zhoršil, bol veľa mesiacov práceneschopný, jeho stav sa nezlepšoval a stal sa invalidným dôchodcom. Nemohol ďalej pracovať, pričom Sociálna poisťovňa mu povolila len chránenú dielňu, ktorá sa nenachádza v blízkosti jeho bydliska. Z uvedených dôvodov si prestal plniť svoje zmluvné povinnosti a splácať predmetný úver. Poukázal na svoj nepriaznivý zdravotný stav, v súvislosti s ktorým má zvýšené výdavky ako aj na nepriaznivú sociálnu situáciu.

3.3. Uviedol, že požiadal právneho predchodcu žalobcu o povolenie menších splátok, ale nedostal žiadnu odpoveď. Poukázal tiež na mimoriadne vysoké úroky, ktoré považuje za nehorázne a tiež nechápe, ako napriek tomu, že bol poistený a uzavrel komplexný súbor poistenia typu „B“ tak nebolo plnené z poistnej zmluvy. Z uvedených dôvodov žiadal zrušiť platobný rozkaz s tým, že bol ochotný splácať istinu mesačnou splátkou primeranou jeho invalidnému dôchodku, ale vo zvyšku žiadal žalobu zamietnuť.

4. Počas konania zároveň právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu, ktorý požiadal písomným podaním zo dňa 30.12.2017 o pripustenie zmeny žalobcu z dôvodu, že došlo k postúpeniu pohľadávky a súd uznesením zo dňa 01.08.2018 pripustil zmenu žalobcu a namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, umožnil vstup novému žalobcovi, a to spoločnosti Intrum Slovakia, s. r. o. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 07.09.2018.

5. Žalobca elektronickým podaním zo dňa 29.09.2018 zobral svoju žalobu späť do sumy 1.408,82 Eur s príslušenstvom a žiadal, aby v tejto časti súd konanie zastavil. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle článku 5 bod 31 písm. b) obchodných podmienok, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 06.01.2015 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok a vyzval žalovaného na úhradu 1.501,48 Eur. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.501,48 Eur s príslušenstvom, pričom podľa jeho názoru žalovaný uznal nárok žalobcu v sume 1.501,48 Eur a preto žiadal, aby v tejto časti súd vydal rozsudok pre uznanie. Tiež súhlasil s tým, aby žalovanému bolo umožnené splácať dlžnú sumu mesačnou splátkou, ktorá nepresiahne lehotu 4 rokov.

6.1. Žalovaný písomným podaním zo dňa 27.10.2018 poukázal na svoj nepriaznivý zdravotný stav ako aj na skutočnosť, že bol poistený v súvislosti s invaliditou, resp. úmrtím, pričom svoj úver splácal podľa toho ako bol schopný. Keď sa mu však zhoršil zdravotný stav, tak si myslel, že z titulu uzavretej poistnej zmluvy sa bude plniť v prospech veriteľa a že túto pôžičku bude splácať poisťovňa. Nechápe, že keď niekto podpíše a mesačne platí kompletný súbor poistenia, prečo poisťovňa neberie do úvahy súbor poistení, ktoré platil viac ako 10 rokov. Uviedol, že jeho úverový rámec činil sumu 1.194,98 Eur a dňa 06.01.2015 dostal upovedomenie o oznámení o okamžitej splatnosti úveru, v dôsledku čoho sa stal splatný dlh v celom rozsahu. Na istine je však dlžná čiastka v sume 1.501,48 Eur a nepochopí, ako sa mohla táto suma zvýšiť, keď už jeho karta bola zablokovaná, pričom už nemohol čerpať financie z kreditnej karty vyššie ako bol jeho úverový rámec. Podal žiadosť o povolenie splátok advokátskej kancelárii E. ktorá v tom čase zastupovala žalobcu, avšak nedostal žiadnu odpoveď.

6.2. Uznáva časť sumy, je si vedomý, že dlhuje financie, ktoré nie je v jeho silách splatiť v celej sume a on navrhoval advokátskej kancelárii splátku vo výške 15 Eur mesačne, ktorá zodpovedá jeho dôchodku, ktorý je mimoriadne nízky. Okrem toho sú voči nemu vedené exekúcie a má zvýšené výdavky na lieky, resp. inú zdravotnú starostlivosť. Zároveň uviedol, že dňa 24.01.2018 obdržal list od VÚB a to oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorá žiadala od neho sumu 3030,30 Eur spolu s úrokmi, pričom táto pohľadávka mala byť postúpená žalobcovi. Do dnešného dňa nevie pochopiť, koľko spoločností sa zaoberá jeho pôžičkou, keďže dáva nehorázne vysoké úroky a poplatky a jeho úverový rámec bol

pôvodne 1.194,98 Eur. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd prekontroloval úroky tejto pôžičky, či sú správne vystavené v tejto sume a prekontroloval celú situáciu.

7. Žalobca elektronickým podaním ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Zároveň žiadal, aby súd vydal rozsudok pre uznanie, nakoľko žalovaný uznal nárok žalobcu čo do sumy 1.501,48 Eur, a to s poukazom na § 282 CSP. Tiež súhlasil so splácaním dlžnej sumy, avšak takým spôsobom, aby dlh žalovaného bol splatený v lehote 4 rokov pod následkom straty výhody splátok.

8.1. Vykonaným dokazovaním prvoinštančný súd zistil, že žiadosťou o vydanie kreditnej platobnej karty Triangel žalovaný dňa 02.11.2004 požiadal právneho predchodcu žalobcu, spoločnosť VÚB a. s., Mlynské Nivy (číslo žiadosti XXXXXXXX) o úverový rámec vo výške 15.000,- SK /497,91 Eur/, pričom mesačná splátka mala byť 500,- SK /16,60 Eur/ s tým, že spôsob úhrady splátok mal byť bezhotovostným prevodom a počet splátok bol dojednaný 30. V tom čase bol žalovaný zamestnaný v spoločnosti Golden Trans Lontov.

8.2. Dňa 15.11.2004 schválil právny predchodca žalobcu úverový rámec vo výške 15.000,- SK /497,91 Eur/, so štandardnou mesačnou splátkou 500,- SK /497,91 Eur/. Súčasne žalovaný uzavrel komplexný súbor poistenia „B“, pričom zobral na vedomie, že čiastka vo výške 6,5 % zo schválenej pevnej mesačnej splátky úveru v predstavuje poistenie pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidite, pracovnej neschopnosti a straty zamestnania, pričom bude zahrnuté toto poistenie do povinnej splátky a bude použité na úhradu poistného. Súčasťou takéhoto zmluvného vzťahu mali byť aj obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou a. s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty a. s., ktoré bližším spôsobom upravovali práva a povinnosti zmluvných strán.

8.3. Návratom zo dňa 13.09.2005 požiadal žalovaný o nový úverový rámec vo výške 21.000,- SK /697,07 Eur/ s mesačnou splátkou 700,- SK /23,24 Eur/. Návratom zo dňa 28.05.2007 požiadal žalovaný o nový úverový rámec vo výške 30.000,- SK /995,82 Eur/, ktorý by splácal minimálnou mesačnou splátkou 1.000,- Sk /33,19 Eur/ po dobu 30-ich mesiacov. Následne žiadosťou zo dňa 30.08.2007 požiadal žalovaný o nový úverový rámec vo výške 33.000,- SK /1095,40 Eur/ s mesačnou splátkou 1.100,- SK /36,51 Eur/.

9.1. Z výpisu pôžičkovej karty Triangel za obdobie od 01.01.2009 do 31.10.2017 súd zistil, že žalovaný vykonal debetné transakcie v rozsahu 75.689,90 SK /2.512,44 Eur/ a kreditné transakcie, teda úhrady vo výške 38.926,- SK /1.292,11 Eur/.

9.2. Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.06.2017 postúpil právny predchodca žalobcu na žalobcu pohľadávky, pričom v zmysle prílohy č. 3 rámcovej zmluvy o pohľadávkach, išlo o pohľadávku, ktorú mal právny predchodca žalobcu voči žalovanému z titulu zmluvy W., ktorá predstavovala sumu 2.910,30 Eur. Žiadosťou o postúpenie a prevod právny predchodca žalobcu dňa 08.01.2018 s účinnosťou od 19.01.2018 postúpil takúto pohľadávku v zmysle rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok na žalobcu. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.01.2018 právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky z titulu zmluvy č. XXXXXX na žalobcu. Toto oznámenie malo byť doručované žalovanému, čo vyplýva z podacieho hárku zo dňa 25.01.2018. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne súd zistil, že žalovaný poberá k 01.01.2018 invalidný dôchodok vo výške 200,50 Eur mesačne.

9.3. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti, ktoré vystavila spoločnosť Slovenské kreditné karty, resp. Consumer Finance Holding vyplýva, že v predžalobnej upomienke na doplatenie splatných splátok bol žalovaný vyzvaný, aby ich zaplatil v zákonnej lehote pod následkom straty výhody splátok, a keďže túto povinnosť si nesplnil, dlh z kreditnej karty Triangel č. XXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu a predstavuje sumu 1.501,48 Eur. Z výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 13.04.2018 a 25.06.2018 vyplýva, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzýval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, ktorú vyčíslil na sumu 3.465,38 Eur, resp. 3.512,59 Eur. Listom zo dňa 10.03.2018 mal žalovaný požiadať advokátsku kanceláriu E. V. & Q., s. r. o. o poskytnutie splátok vo výške 15,- Eur k predmetnému dlhu.

10. Takto zistený skutkový stav posúdil prvoinštančný súd podľa ustanovení § 1 ods. 1, § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2, 6, § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka a podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

11. Na základe vykonaného dokazovania považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu, ako právnická osoba, ktorá podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, a to spoločnosť VÚB banka a.s., uzavrela so žalovaným formulárovú zmluvu, predmetom ktorej bol poskytnutý úverový rámec, na základe ktorej žalovaný mohol čerpať finančné prostriedky, pričom ten sa zaviazal ich splácať. V konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by finančné prostriedky boli poskytované žalovanému v súvislosti s výkonom jeho podnikateľskej činnosti, povolania, príp. zamestnania. Keďže išlo o formulárovú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený, pričom žalovaný nemohol ovplyvniť takýto obsah, a obsah tejto zmluvy pripravoval právny predchodca žalobcu, súd považoval žalovaného za spotrebiteľa a právneho predchodcu žalobcu za veriteľa, a to v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože vzhľadom na poskytnuté finančné prostriedky, ako aj dohodnuté zmluvné podmienky, je zrejmé, že išlo o spotrebiteľský úver. Tento spotrebiteľský úver bol uzavretý na dobu neurčitú /článok 56 obchodných podmienok/.

12.1. V konaní tiež bolo nesporné, že žalovaný takýto úver čerpal, pričom sa dostal do omeškania s jeho splácaním. Súd v prvom rade skúmal aktívnu legitímáciu, keďže žalobca, na ktorého bola postúpená pohľadávka, odvodzoval aktívnu legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú predložil, resp. žiadosti o prevod pohľadávky, pričom jeho právnym predchodcom bola banka.

12.2. Napriek tomu, že súd pripustil zmenu na strane žalobcu, v zmysle § 80 CSP, z ustálenej judikatúry a to uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.12.2011 spisová značka 6Cdo/42/2011 vyplýva, že súd nemá v rámci rozhodovania o zmene žalobcu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotno-právnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej s tým, že súd pri rozhodovaní o súhlase so zmenou žalobcu musí len posúdiť, či žalobca preukázal prechod alebo prevod práv a povinností, avšak pre účely takéhoto rozhodnutia stačí preukázanie, že nastala formálno-právna skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prechod alebo prevod práv a povinností. Súd však v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť či sú inak naplnené predpoklady pre takúto právne nástupníctvo z pohľadu hmotno-právnej úpravy.

12.3. Z uvedených dôvodov tak súd napriek tomu, že pripustil zmenu na strane žalobcu, má oprávnenie pri rozhodovaní vo veci samej hmotnoprávne preskúmať platnosť resp. neplatnosť postúpenia pohľadávok. Pri postupovaní pohľadávok zo strany banky na iný subjekt je potrebné okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, a to § 524 a nasl. aplikovať aj osobitné ustanovenia uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zákon o bankách nad rámec pravidiel, ktoré sú upravené v Občianskom zákonníku, sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty.

13.1. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28. marca 2018, z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta s plnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta s plnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok.

13.2. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že bankovú pohľadávku je možné postúpiť iba v tej časti, ktorá je po splatnosti a po písomnej výzve na plnenie, pričom výzva musí byť urobená zo strany banky a omeškanie klienta musí trvať viac ako 90 dní. Súd následne preskúmal platnosť

postúpenia pohľadávky, a dospel k názoru, že žalobca nepreukázal zákonné podmienky pre postúpenie takejto pohľadávky, a teda nie je podľa názoru súdu aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Považoval za potrebné uviesť, že v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že došlo k zosplatneniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože bola preukázaná len skutočnosť, že dňa 06.01.2015 oznámila spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., resp. Slovenské kreditné karty žalovanému zosplatnenie úveru.

13.3. Na to, aby mohla byť úspešne zosplatnená pohľadávka, musí predchádzať upozornenie banky adresované klientovi - žalovanému v lehote nie kratšej ako 15 dní o tom, že banka môže zosplatniť úver z dôvodu, že je v omeškaní so splátkami viac ako tri mesiace. Súdu však nebol predložený žiadny listinný dôkaz, z ktorého by vyplýval takýto postup banky a z ktorého by tiež vyplývalo, že právny predchodca žalobcu doručil účinným spôsobom upozornenie, v ktorom by bol žalovaný poučený na následky omeškania so splácaním úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu tak podľa názoru súdu nedošlo platným spôsobom k zosplatneniu pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu.

14.1. Súd prvej inštancie považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti urobila spoločnosť Consumer Finance Holding, resp. Slovenské kreditné karty. Takáto spoločnosť však nebola zmluvným účastníkom úverového vzťahu, pričom v konaní nebolo preukázané, že by takáto spoločnosť bola oprávnená konať za právneho predchodcu žalobcu, pretože zmluvu uzatvárala Všeobecná úverová banka. Zo žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty Triangel vyplýva, že za VÚB a. s. vykonáva vybavovanie reklamácie, resp. zákaznícky servis Slovenské kreditné karty a. s. Z tohto ustanovenia však nemožno vôbec odvodiť, že Slovenské kreditné karty, resp. Consumer Finance Holding boli oprávnení predčasne zosplatniť predmetný úver. Uviedol, že z obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, je v prvom článku určený správca, a to Slovenské kreditné karty a. s., alebo iný subjekt, ktorého banka poverí správou kariet a písomne o tom informuje klienta.

14.2. V konaní však žalobca a ani jeho právny predchodca nepreukázal, že by informoval žalovaného o tom, že správca kariet je oprávnený zosplatniť takýto úver, pričom v žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty absentuje podpis spoločnosti Slovenské kreditné karty a. s., pretože tá obsahuje iba podpis právneho predchodcu žalobcu. Z týchto dôvodov má súd za to, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo urobené neoprávnenou osobou, a preto je takýto právny úkon neúčinný voči zmluvným stranám úverového vzťahu, resp. ich právnym nástupcom a z tohto dôvodu neboli splnené ku dňu postúpenia pohľadávky zákonné predpoklady pre jej platné postúpenie, pretože predmetná pohľadávka, ktorá bola postúpená, nebola v čase jej postúpenia splatná.

14.3. Okrem toho v súdnom konaní nebolo preukázané zo strany žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vyzval žalovaného osobitnou výzvou na úhradu dlžnej sumy z predmetného úveru. Keďže pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom, a to § 92 ods. 8 zákona o bankách, ide o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a z tohto dôvodu žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, preto súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

15. Konanie čiastočne zastavil čo do sumy 1.408,82 Eur s príslušenstvom v zmysle § 145 ods. 2 CSP, pretože právny zástupca žalobcu, ktorý je oprávnený disponovať s predmetom konania, zobral svoju žalobu čiastočne späť a to do začiatku pojednávania. Z uvedených dôvodov tak aj prípadný nesúhlas zo strany žalovaného by bol neúčinný.

16. Prvoinštančný súd uviedol, že nevydal vo veci rozsudok pre uznanie tak ako sa ho dožadoval žalobca, pretože žalovaný bol spotrebiteľ, ktorý nemá právnické vzdelanie a potrebnú vedomosť o tom, že si voči nemu uplatňoval pohľadávku neoprávnený subjekt, a teda v prípade, ak by mal o tom vedomosť, tak by neurobil takýto uznávací prejav. Z tohto dôvodu je takýto uznávací prejav zo strany žalovaného neúčinný a súd na neho neprihliadol. Okrem toho v podanom odpore žalovaný uviedol, že uznáva nárok čo do zosplatnenej istiny, avšak ako neskoršie sám poukázal, táto istina sa neustále menila napriek tomu, že mal schválený určitý úverový rámec. Zároveň právny predchodca žalobcu v podanej žalobe nešpecifikoval, v akej výške si uplatňuje zosplatnenú istinu zo žalovanej sumy. Z uvedených dôvodov tak takýto prejav vôle žalovaného nemožno považovať za dostatočne určitý, pretože v podanej

žalobe si uplatňoval právny predchodca žalobcu dlh vo výške 2.910,30 Eur a až následne zobral svoju žalobu čiastočne späť a uplatňoval si iba nesplatenú istinu úveru. Keďže ide o spotrebiteľa a jeho prejav uznať takýto nárok nebol dostatočne jasný a zrozumiteľný, súd aj z tohto dôvodu neprihliadal na takéto uznanie nároku, a preto nevydal rozsudok pre uznanie, pretože neboli splnené zákonné podmienky pre takýto procesný postup.

17. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaný mal úspech v celom rozsahu v súdnom konaní, resp. čiastočné zastavenie konania zaviniť žalobca, nakoľko zobral svoju žalobu čiastočne späť bez uvedenia relevantného dôvodu, ktorý by zaviniť žalovaný. Avšak žalovanému nevznikli žiadne trovy konania, preto mu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania.

18. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktorým podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. napadal predmetný rozsudok vo výroku č. II, ktorým súd I. inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacom výroku č. III o trovách konania a navrhol, aby odvolací súd na základe ustanovenia § 388 C.s.p. rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi 1501,48 €, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 1501,48 € od 21.11.2017 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

19. Odvolanie odôvodnil tým, že súd I. inštancie rozhodol v tomto spore v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania a ust. § 282 C.s.p., keď žalobu v časti o zaplatenie 1501,48 € s prísl. zamietol, pričom pri rozhodovaní neprihliadol na uznávací prejav žalovaného a na návrh žalobcu na rozhodnutie sporu rozsudkom pre uznanie nároku. Rozhodnutie súdu I. inštancie nie je správne.

20.1. Žalovaný žalobcom uplatnený nárok nerozporoval, naopak, vo svojom vyjadrení uviedol, že nárok žalobcu v časti zosplatennej istiny uznáva, čo konštatuje aj súd v odôvodnení predmetného rozsudku. Suma zosplatennej istiny predstavuje sumu 1501,48 €, čo bolo preukázané aj oznámením predchodcu žalobcu zo dňa 06.01.2015.

20.2. Z vyjadrenia žalovaného nie je možné dospieť k inému záveru ako k tomu, že nárok, ktorého zaplatenie je predmetom tohto sporu žalovaný uznáva. Podporne odkázal na právne závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/660/2014 ako aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave, č. k. 24Co/345/2016-67. Požiadavka určitosti uznávacieho prejavu je v zmysle súdnej judikatúry splnená aj bez výslovného použitia výrazu uznanie dlhu, ak je z okolností prípadu nepochybné, že išlo o uznávací prejav (R 25/1993). V procesnom práve, v ktorom sa uplatňuje princíp prejavej vôle sporových strán, je podľa čl. 11 ods. 1 C.s.p. rozhodujúci obsah a nie forma právneho úkonu.

21. Odvolateľ poukázal na to, že v podaní zo dňa 28.09.2018 navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa ust. §282 C.s.p. z dôvodu uznania nároku žalovaným. Nakoľko boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku, súd I. inštancie mal na základe uznávacieho prejavu žalovaného o tomto spore rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa ust. § 282 C.s.p. bez toho, aby vyhodnocoval skutkový stav, predložené dôkazy a bez toho, aby vykonával právne posúdenie skutkového stavu z hľadiska hmotného práva, pretože takýto postup súdu I. inštancie bol v rozpore s podstatou rozhodovania na základe uznania nároku podľa § 282 C.s.p.

22. V prípade uznania nároku žalovaným súd neskúma hmotnoprávne predpoklady uznania (Števček, M., Ficová, S. a kol.: Občiansky súdny poriadok. I. diel. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 555). Takéto posudzovanie skutkového a právneho stavu je potom logicky pojmovo vylúčené i v prípadnom odvolacom konaní, pretože by tým priamo negovalo podstatu rozhodovania na základe uznania nároku a procesnoprávne účinky uznávacieho úkonu žalovaného, ktoré nie je možné vziať späť (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. marca 1999, sp. zn. 6 Obo 380/98, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 10/2000).

23. K účinkom procesného úkonu uznania nároku podporne odkázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3 Obo 38/2009 zo dňa 25.3.2010. Prípadná argumentácia súdu I. inštancie o potrebe vykonania ex offa súdnej kontroly z dôvodu spotrebiteľského charakteru sporu aj v prípade procesného

uznania nároku je bez opory v práve. C.s.p. v ust. § 282 jednoznačne stanovuje, že v prípade uznania nároku žalovaným súd na návrh žalobcu rozhodne rozsudkom pre uznanie. Pre spotrebiteľské spory žiadna výnimka v tomto smere neplatí, žiadnu výnimku neuvádza ani C.s.p. vo svojej tretej časti, druhá hlava, diel prvý. Pre prípad dohody sporových strán súlad s hmotným právom súd posudzuje len v prípade schvaľovania súdneho zmiery (§ 148 ods. 2 C.s.p.).

24. Súd zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, čo bol však vzhľadom na vyššie uvedené nesprávny procesný postup, vzhľadom k tomu, že boli splnené podmienky na rozhodnutie vo veci rozsudkom pre uznanie. Len pre úplnosť žalobca uviedol, že uznesením zo dňa 01.08.2018 súd vyhovel návrhu na zmenu strany sporu. Správnym procesným postupom by súd I. inštancie žalobe vyhovel v žalobcom upravenom rozsahu a vo veci by rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku podľa ust. § 282 C.s.p. Na základe týchto skutočností navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie zmenil v súlade s petitom tohto odvolania. Proti žalovanému si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v konaní pred súdom I. inštancie, za zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie, náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), vyhlášky MS SR 655/2004 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu, odvolanie zo dňa 12.02.2019).

25. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

26. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP") po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí žaloby a výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výrokoch vecne správne potvrdil.

27.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 187 ods. 2 CSP).

28. Konceptia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia.

29. Súd prvej inštancie v preskúmanej veci správne zistil skutkový stav veci, skutkové zistenia sú postačujúce aj pre odvolací súd, správne tiež aplikoval právne predpisy ako aj judikatúru a vo veci aj správne a v súlade so zákonom rozhodol, preto sa odvolací súd stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí zvyšku žaloby, uvedenými v jeho odôvodnení.

30. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

31. Na margo vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd iba dodáva, že „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -

žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevyjadrí, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.“(rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

32. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu.87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

34.1. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci hlavným právnym problémom je otázka platnosti či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ, ako aj otázka, či súd môže ex offo (z úradnej povinnosti) zaoberať sa otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prípade, že po podaní žaloby žalovaný uznáva nárok žalobcu uplatnený v žalobe, a tiež aké podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia.

34.2. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

35. K odvolateľovej argumentácii, že prvoinštančný súd nesprávne procesne postupoval, keď skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a nevyhovel žalobe žalobcu rozsudkom pre uznanie, hoci boli splnené podmienky na rozhodnutie vo veci rozsudkom pre uznanie, pričom súd prvej inštancie uznesením zo dňa 01.08.2018 súd vyhovel návrhu na zmenu strany sporu, odvolací súd poznamenáva, že otázku aktívnej vecnej legitímácie v súdnom spore súd skúma vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiadna

strana nenamieta; rozhodnutie súdu o pristúpení a zmene subjektov v konaní je procesným rozhodnutím, ktoré vymedzuje okruh strán v konaní, bez toho, aby riešilo či sa zaoberalo otázkou vecnej legitímácie strán v konaní, teda či a ktorej strane svedčí hmotné právo a ktorá strana je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Otázkou vecnej legitímácie súd posudzuje až v rozhodnutí o veci samej a až po jej posúdení sa môže zaoberať posudzovaním podmienok na vydanie rozsudku pre uznanie nároku v zmysle § 282 CSP. Ak súd v konaní zistí nedostatok vecnej legitímácie žalobcu, napríklad v dôsledku neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ako sa to stalo aj v tejto posudzovanej veci, je to dôvod na zamietnutie žaloby, bez ohľadu na to, že žalovaný či už v písomnom vyjadrení k žalobe alebo na pojednávaní nárok uplatnený žalobou uzná.

36. Súd prvej inštancie sa v tejto veci veľmi podrobne vysporiadal so všetkými relevantnými dôvodmi týkajúcimi sa neplatnosti právneho úkonu o postúpení pohľadávky, a preto odvolací súd si tieto skutočnosti všimol a v plnom rozsahu s jeho uvedenými argumentmi súhlasí a navyše poukazuje aj na to, že odvolateľ v odvolaní vôbec nenamietal nosné dôvody rozhodnutia prvoinštančného súdu o nedostatku vecnej legitímácie žalobcu v dôsledku neplatnosti dohody o postúpení pohľadávky ako aj o tom, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo urobené neoprávnenou osobou.

37. Vzhľadom k hore uvedeným právnym záverom odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí žaloby a výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

38. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP) odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

39. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).